

SENAT DE BELGIQUE BELGISCHE SENAAAT

SESSION DE 1952-1953.

SEANCE DU 12 NOVEMBRE 1952.

Projet de loi autorisant la Caisse générale d'épargne et de retraite à mettre à la disposition de l'Etat une somme de cent millions de francs au plus, payable en cinq annuités, en vue de l'attribution d'une allocation spéciale à certains affiliés à la Caisse de retraite.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'attention du Gouvernement a été attirée à diverses reprises sur la situation difficile de certains pensionnés de la Caisse de retraite ayant contracté une pension de retraite suivant les prescriptions de la loi du 8 mai 1850, remplacée par la loi du 18 mars 1865, instituant une Caisse générale d'épargne et de retraite

Les modifications subies par notre statut monétaire depuis l'entrée en jouissance des pensions de retraite visées par la loi du 8 mai 1850 ont créé maints cas pénibles parmi les personnes pensionnées sous le régime de cette loi.

Il n'est pas douteux que la Caisse de retraite ne peut être tenue responsable de cette situation : le contrat de droit privé existant entre la Caisse d'épargne et de retraite et les rentiers susvisés a été ponctuellement exécuté, ainsi qu'en témoigne la jurisprudence (1).

Ni la Caisse de retraite, ni une autre caisse de la Caisse générale d'épargne et de retraite ne pourrait assumer d'ailleurs des obligations extra-contractuelles qui dépassent les ressources correspondant à celles provenant des capitaux qu'elle a reçus elle-même, par ses différentes branches d'activité, dans un but déterminé.

Mû par un souci humanitaire, le Gouvernement s'est efforcé de trouver une solution qui permettrait de porter aide aux cas les plus malheureux.

R.A. 4544

(1) Cour d'appel de Gand, arrêt du 16 février 1935.

ZITTING 1952-1953.

VERGADERING VAN 12 NOVEMBER 1952.

Wetsontwerp waarbij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas er toe gemachtigd wordt, een som van ten hoogste honderd miljoen frank, betaalbaar in vijf annuïteiten, ter beschikking van de Staat te stellen met het oog op de toekenning van een bijzondere tegemoetkoming aan sommige aangeslotenen bij de Lijfrentekas.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Herhaalde malen werd de aandacht van de Regering gevestigd op de moeilijke toestand waarin zich sommige gepensioneerden van de Lijfrentekas bevinden die gestort hebben voor het vestigen van een lijfrente overeenkomstig de bepalingen van de wet van 8 Mei 1850, vervangen door de wet van 18 Maart 1865, tot oprichting van de Algemene Spaar- en Lijfrentekas.

De wijzigingen, die ons muntstelsel sinds de ingang van de bij de wet van 8 Mei 1850 bedoelde lijfrenten heeft ondergaan, hebben aanleiding gegeven tot tal van pijnlijke gevallen onder de krachtens deze wet pensioengerechtigde personen.

Het staat buiten kijf dat de Lijfrentekas niet voor deze toestand aansprakelijk kan gesteld worden : het privaatrechtelijk contract dat tussen de Spaar- en Lijfrentekas en hogerbedoelde rentetrekkingen bestaat, werd stipt nageleefd, zoals uit de rechtspraak blijkt (1).

Noch de Lijfrentekas, noch enige andere kas van de Algemene Spaar- en Lijfrentekas zou ten andere in staat zijn extra-contractuele verplichtingen te dragen die aanzienlijker zijn dan de middelen overeenstemmend met die voortkomend van de kapitalen die zij zelf voor een bepaald doel ontvangen heeft in het raam van haar verschillende activiteitssectoren.

Door humanitaire gevoelens gedreven, heeft de Regering zich beijverd om een oplossing te vinden ten einde bijstand te kunnen verlenen in de ongelukkigste gevallen.

R.A. 4544

(1) Hof van Beroep te Gent, arrest van 16 Februari 1935.

Dans la conjoncture actuelle de dépenses de réarmement, l'Etat ne peut procurer lui-même les ressources nécessaires à une intervention bénévole d'entr'aide, intervention qui ne pourra jamais être invoquée, dans un sens quelconque, comme un précédent.

Par un geste gracieux, auquel le Gouvernement tient à rendre hommage, et qui est bien dans la ligne de la politique traditionnelle de la Caisse générale d'épargne et de retraite, la Caisse de retraite de cette institution a accepté de prélever sur l'excédent de ses réserves, en cinq années à dater du 1er janvier 1952, une somme de cent millions de francs au plus, qui, sous forme d'allocations spéciales sera attribuée, par l'Etat, à une certaine catégorie d'affiliés à la Caisse de retraite, affiliés réunissant les conditions énoncées à l'article 2 du projet de loi.

La Caisse générale d'épargne et de retraite doit être autorisée par une loi à affecter ces fonds à la destination prévue ; c'est ce projet de loi que le Gouvernement a l'honneur de soumettre à vos délibérations.

L'article 1er autorise la Caisse de retraite à prélever, durant une période de cinq années, sur l'excédent des réserves constituées dans le cadre de la loi du 16 mars 1865, la somme susvisée de cent millions de francs, et prévoit qu'en cas d'insuffisance de l'excédent de ces réserves, la Caisse d'épargne, sans préjudice du maximum de cent millions de francs fixé ci-dessus, mettra à la disposition de la Caisse de retraite les capitaux complémentaires nécessaires, capitaux à prélever sur les réserves de la Caisse d'épargne.

Il va de soi, en effet, que l'intervention de la Caisse de retraite ne peut en aucune hypothèse présenter un risque quelconque pour l'exécution de ses autres obligations contractuelles.

L'article 2 établit les conditions d'admissibilité au bénéfice de cette allocation.

Pourront seuls en bénéficier les affiliés à la Caisse de retraite qui :

- 1° sont nés après le 31 décembre 1865 et avant le 1er janvier 1880 ;
- 2° ont, avant le 15 mai 1919, effectué six versements au moins en application de l'article 40 de la loi du 16 mars 1865 ;
- 3° se sont constitués, avant le 15 mai 1919 et conformément au 2° ci-avant, une rente annuelle de 120 francs au moins à 65 ans ;

Om wille van de huidige omvang der herbewapeningsuitgaven is het de Staat niet mogelijk zelf de nodige middelen te verstrekken voor een daad van zuiver hulpbetoon, die, in geen enkel opzicht, als een voorgaande zal kunnen ingeroepen worden.

Met een onbaatzuchtigheid waaraan de Regering gaarne hulde brengt en die geheel in de lijn ligt van de traditionele politiek der Algemene Spaar- en Lijfrentekas, heeft de Lijfrentekas van deze instelling aanvaard, met ingang van 1 Januari 1952, in een tijds- spanne van vijf jaren, van het excédent harer reserves een bedrag van ten hoogste honderd millioen frank af te nemen, dat door de Staat onder vorm van speciale tegemoetkoming zal uitgekeerd worden aan een bepaalde categorie aangesloten bij de Lijfrentekas die de voorwaarden vervullen bepaald in artikel 2 van het ontwerp van wet.

De Algemene Spaar- en Lijfrentekas dient er bij een wet toe gemachtigd deze gelden voor de bedoelde bestemming aan te wenden ; daartoe strekt het wets- ontwerp dat de Regering de eer heeft U ter goed- keuring voor te leggen.

Bij artikel 1 wordt de Lijfrentekas gemachtigd, gedurende een periode van vijf jaren, vorenvermeld bedrag van honderd millioen frank af te nemen van het excédent harer in het raam van de wet van 16 Maart 1865 aangelegde reserves en wordt bepaald dat, ingeval het excédent van die reserves ontoereikend zijn mocht, de nodige aanvullende kapitalen, onverminderd het hoger vastgesteld maximum van honderd millioen frank, door de Spaarkas zullen afgenomen worden van haar reserves om ter beschikking van de Lijfrentekas te worden gesteld.

Het spreekt, inderdaad, van zelf dat de bijdrage van de Lijfrentekas in geen geval enig risico mag opleveren voor de uitvoering van haar andere contrac- tuele verplichtingen.

Bij artikel 2 worden de voorwaarden bepaald om voor deze tegemoetkoming in aanmerking te komen.

Zullen uitsluitend in aanmerking komen de aange- slotenen bij de Lijfrentekas die :

- 1° geboren zijn na 31 December 1865 en vóór 1 Ja- nuari 1880 ;
- 2° vóór 15 Mei 1919 minstens zes stortingen hebben gedaan bij toepassing van artikel 40 van de wet van 16 Maart 1865 ;
- 3° overeenkomstig het bepaalde in het hier voorgaande 2° vóór 15 Mei 1919 een jaarlijkse rente van ten minste 120 frank hebben gevestigd, op 65-jarige leeftijd ;

4° ne jouissent pas de ressources supérieures à celles qui permettent l'octroi de la majoration, après enquête, aux assurés libres dans le régime des lois coordonnées, relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré. Les ressources seront calculées suivant les bases adoptées pour l'application des dites lois coordonnées. Si la limite des ressources est dépassée, le montant de l'allocation fixée à l'article 3 sera réduit conformément aux règles et aux bases prévues à la date de l'entrée en vigueur de la présente loi par les lois coordonnées susvisées pour les personnes nées en 1880 et n'ayant effectué aucun versement en application de ces lois.

L'article 3 fixe le montant de l'allocation annuelle spéciale qui sera au maximum de 8.550 francs pour les rentiers mariés, de 4.600 francs pour les rentiers célibataires, veufs ou divorcés et de 4.275 francs pour les femmes mariées rentières dont le mari ne bénéficie pas de l'allocation spéciale. Ces montants correspondent à la somme qui peut être attribuée par la loi générale des pensions aux assurés libres nés en 1880 et n'ayant fait aucun versement pour constitution de pension, mais rentrant dans la catégorie de personnes dont les ressources n'excèdent pas la limite fixée par cette loi.

Le bénéfice de cette allocation ne pourra être cumulé, même partiellement, avec le bénéfice de la majoration de rente de vieillesse prévue par les lois coordonnées relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

L'article 4 dispose qu'en cas de décès du bénéficiaire l'allocation échue et non payée sera acquise à la Caisse de retraite ; les héritiers et ayants cause du bénéficiaire n'auront donc aucun droit à faire valoir sur ces sommes.

L'article 5 rend applicable aux allocations spéciales certaines dispositions appliquées à l'octroi de la majoration de la rente de vieillesse, telles celles visant la sincérité de la déclaration de ressources et l'incessibilité du montant de la majoration.

L'article 6 du projet de loi rend applicable aux allocations spéciales les règles de compétence et de procédure appliquées aux majorations de rente de vieillesse après enquête et fixe, suivant leur date d'introduction, les effets des demandes d'octroi d'allocations spéciales.

Le Gouvernement estime que le présent projet de loi permettra de soulager les situations les plus diffi-

4° geen hogere inkomsten hebben dan die welke het mogelijk maken de toeslag te verlenen, na onderzoek, aan de vrijwillig-verzekerden, onder het regime van de samengevatte wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroege dood. De inkomsten zullen berekend worden volgens de grondslagen aangewend voor de toepassing van bedoelde samengevatte wetten. Wordt de grens der inkomsten overschreden, dan zal het bedrag van de bij artikel 3 vastgestelde tegemoetkoming worden verminderd overeenkomstig de regelen en de bases bepaald op de datum van het van kracht worden van deze wet, door de vorenbedoelde samengevatte wetten voor de personen geboren in 1880 en die, bij toepassing van die wetten, generlei storting hebben gedaan.

Artikel 3 stelt het bedrag vast van de speciale jaarlijkse tegemoetkoming, die 8.550 frank niet mag overschrijden voor de gehuwde rentetrekken, 4.600 frank voor de rentetrekken die niet gehuwd, weduwnaar of uit de echt gescheiden zijn en 4.275 frank voor de gehuwde vrouwen, waarvan de echtgenoot de speciale tegemoetkoming niet geniet. Die bedragen stemmen overeen met de som die mag toegekend worden bij toepassing van de algemene wet betreffende de pensioenen der vrijwillig-verzekerden geboren in 1880 en die voor de vestiging van een pensioen generlei storting gedaan hebben, maar behoren tot die categorie personen wier inkomsten de bij die wet gevestigde grens niet overschrijden.

Die tegemoetkoming zal zelfs niet gedeeltelijk mogen gecumuleerd worden met de ouderdomsrentetoeslag bepaald bij de samengevatte wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroege dood.

Het artikel 4 beschikt dat, ingeval van overlijden van, de begunstigde, de vervallen maar niet uitgekeerde tegemoetkomingen aan de Lijfrentekas toekomen. De erfgenamen en de rechtverkrijgenden van de begunstigde zullen dus generlei aanspraak kunnen maken op deze sommen.

Bij artikel 5 wordt op de speciale tegemoetkoming toepassing gemaakt van zekere bepalingen die van toepassing zijn op het verlenen van de ouderdomsrentetoeslag, als daar zijn, deze die betrekking hebben op de echtheid der inkomstenverklaringen en de onoverdraagbaarheid van de toeslag.

Bij artikel 6 van het wetsontwerp wordt op de speciale tegemoetkoming toepassing gemaakt van de regelen van bevoegdheid en procedure welke van toepassing zijn op de ouderdomsrentetoeslag, na onderzoek, en wordt, navolgens de datum van indiening der aanvragen strekkende tot het verkrijgen van de speciale tegemoetkoming, de uitwerking er van vastgesteld.

De Regering houdt het er voor dat, na goedstemming van dit wetsontwerp, de smartelijkste toestanden,

(4)

ciles qui se présentent parmi les affiliés susvisés à la Caisse de retraite.

welke zich onder de aangeslotenen bij de Lijfrentekas voordoën, zullen kunnen worden verholpen.

Le Ministre des Finances,

De Minister van Financiën,

A.-E. JANSSEN.

*Le Ministre du Travail et de la Prévoyance
sociale,*

*De Minister van Arbeid en Sociale
Voorzorg,*

G. VAN DEN DAELE.

Projet de loi autorisant la Caisse générale d'épargne et de retraite à mettre à la disposition de l'Etat une somme de cent millions de francs au plus, payable en cinq annuités, en vue de l'attribution d'une allocation spéciale à certains affiliés à la Caisse de retraite.

BAUDOUIN

ROI DES BELGES

Sur la proposition de Notre Ministre des Finances et de Notre Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale.

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS :

Notre Ministre des Finances et Notre Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale sont chargés de présenter en Notre nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

Article Premier.

Durant une période de cinq années, à dater du 1er janvier 1952, la Caisse générale d'épargne et de retraite est autorisée à prélever sur les réserves excédentaires de la Caisse de retraite une somme de cent millions de francs au plus, payable en cinq annuités, destinée à être mise à la disposition de l'Etat en vue du paiement de l'allocation spéciale visée à l'article 3 de la présente loi.

En cas d'insuffisance de l'excédent des réserves de la Caisse de retraite, la Caisse d'épargne mettra à la disposition de la Caisse de retraite les sommes complémentaires nécessaires, sans préjudice au maximum fixé par l'alinéa précédent.

Art. 2.

L'allocation spéciale est accordée aux personnes réunissant les conditions suivantes :

- 1° être nées après le 31 décembre 1865 et avant le 1er janvier 1880 et se trouver dans les conditions de nationalité et de résidence requises pour bénéficiaire de la majoration de rente de vieillesse après enquête par les lois coordonnées relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré ;
- 2° avoir, avant le 15 mai 1919, effectué six versements annuels au moins en application de l'article 40 de la loi du 16 mars 1865 ;
- 3° s'être constitué, avant le 15 mai 1919 et en application de l'article 40 précité, une rente annuelle de cent vingt francs au moins à 65 ans ;

Ontwerp van wet waarbij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas er toe gemachtigd wordt, een som van ten hoogste honderd miljoen frank, betaalbaar in vijf annuïteiten, ter beschikking van de Staat te stellen met het oog op de toekenning van een bijzondere tegemoetkoming aan sommige aangeslotenen bij de Lijfrentekas.

BOUDEWIJN

KONING DER BELGEN

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën en van Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Financiën en Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg zijn gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel Eén.

Gedurende een periode van vijf jaar ingaande op 1 Januari 1952 is de Algemene Spaar- en Lijfrentekas er toe gemachtigd een som van ten hoogste honderd miljoen frank, betaalbaar in vijf annuïteiten, af te nemen van de excedentaire reserves van de Lijfrentekas, welke bestemd is om ter beschikking te worden gesteld van de Staat met het oog op de uitkering van de bijzondere tegemoetkoming bepaald in artikel 3 van deze wet.

Bij ontoereikendheid van het excedent der reserves van de Lijfrentekas, zal de Spaarkas de nodige aanvullende sommen ter beschikking stellen van de Lijfrentekas, onverminderd het in het vorige lid gestelde maximum.

Art. 2.

De bijzondere tegemoetkoming wordt verleend aan de personen die de volgende voorwaarden vervullen :

- 1° geboren zijn na 31 December 1865 en vóór 1 Januari 1880 en voldoen aan de voorwaarden inzake nationaliteit en verblijf, in de samengeordende wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood gesteld om in aanmerking te komen voor ouderdomsrente-toeslag na onderzoek ;
- 2° vóór 15 Mei 1919 ten minste zes jaarlijkse stortingen gedaan hebben bij toepassing van artikel 40 der wet van 16 Maart 1865 ;
- 3° zich vóór 15 Mei 1919 en bij toepassing van voornoemd artikel 40 een jaarrente gevestigd hebben van ten minste honderd twintig frank op 65 jaar ;

- 4° ne pas jouir de ressources supérieures à celles qui permettent l'octroi de la majoration de rente de vieillesse, après enquête, aux personnes nées en 1880 et qui n'ont effectué aucun versement en application des lois coordonnées précitées, les ressources étant calculées conformément aux mêmes lois ;
- 5° ne pas se trouver dans les conditions d'exclusion énoncées à l'article 47 des lois coordonnées précitées, à l'exception du 5°, b), de cet article ;
- 6° ne pas bénéficier, même partiellement, à titre personnel ou dans le chef du conjoint, d'une majoration de rente de vieillesse ni d'un complément de pension accordé en exécution de l'article 5 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

Art. 3.

L'allocation spéciale annuelle est fixée à huit mille cinq cent cinquante francs pour les rentiers mariés du sexe masculin, à quatre mille six cents francs pour les rentiers célibataires, veufs, divorcés ou séparés de corps de l'un et l'autre sexe, et à quatre mille deux cent soixante-quinze francs pour les femmes mariées rentières dont le mari ne bénéficie pas de l'allocation spéciale.

Si la limite des ressources fixée à l'article 43, alinéa 2, des lois coordonnées précitées est dépassée, le montant de l'allocation spéciale est réduit conformément aux règles et aux bases prévues à la date d'entrée en vigueur de la présente loi par les susdites lois coordonnées pour les personnes nées en 1880 et n'ayant effectué aucun versement en application de ces lois.

Le montant de l'allocation spéciale est diminué, le cas échéant, de celui de la majoration de rente de veuve.

Les héritiers et ayants cause du bénéficiaire de l'allocation spéciale n'ont aucun droit aux allocations échues et non payées au décès du bénéficiaire.

Art. 5.

Les règles établies pour les majorations de rente de vieillesse par les articles 31, alinéa 1er, 32, alinéa 2, 36, 51 et 79 des lois coordonnées précitées sont applicables aux allocations spéciales prévues par la présente loi.

- 4° geen hogere bestaansmiddelen genieten dan die welke het mogelijk maken de ouderdomsrentetoeslag na onderzoek te verlenen aan de personen, geboren in 1880, die geen enkele storting bij toepassing van voornoemde samengeordende wetten hebben gedaan, met dien verstande dat de bestaansmiddelen overeenkomstig diezelfde wetten worden berekend ;
- 5° niet verkeren in een van de voorwaarden tot uitsluiting, opgesomd in artikel 47 van voornoemde samengeordende wetten, met uitzondering van 5°, b), van dit artikel ;
- 6° niet, zelfs maar gedeeltelijk, het genot hebben, hetzij persoonlijk, hetzij in hoofde van zijn echtgenoot, van een ouderdomsrentetoeslag of van een aanvullend pensioen, verleend ter uitvoering van artikel 5 van de besluitwet van 28 December 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Art. 3.

De jaarlijkse bijzondere tegemoetkoming wordt bepaald op acht duizend vijfhonderd vijftig frank voor de gehuwde mannelijke rentetrekken, op vier duizend zeshonderd frank voor de mannelijke en vrouwelijke rentetrekken, die ongehuwd, weduwnaar, uit de echt dan wel van tafel en bed gescheiden zijn, en op vier duizend tweehonderd vijf en zeventig frank voor de gehuwde vrouwelijke rentetrekken, wier echtgenoot de bijzondere tegemoetkoming niet geniet.

Indien de grens van de bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 43, tweede lid, van voornoemde samengeordende wetten overschreden is, wordt het bedrag van de bijzondere tegemoetkoming verminderd overeenkomstig de regelen en de grondslagen die op de datum van inwerkingtreding van de tegenwoordige wet in voornoemde samengeordende wetten zijn vastgesteld voor de personen, geboren in 1880, die geen enkele storting bij toepassing van deze wetten hebben gedaan.

Het bedrag van de bijzondere tegemoetkoming wordt, bij voorkomend geval, verminderd met het bedrag van de weduwerentetoeslag.

De erfgenamen en rechtverkrijgenden van de rechthebbende op de bijzondere tegemoetkoming hebben generlei aanspraak op de bij het overlijden van de rechthebbende vervallen en nog niet uitgekeerde tegemoetkomingen.

Art. 5.

De regelen inzake ouderdomsrentetoeslag in de artikelen 31, eerste lid, 32, 2e lid, 36, 51 en 79 van voornoemde samengeordende wetten neergelegd, zijn van toepassing op de bijzondere tegemoetkomingen bij deze wet bepaald.

Art. 6.

Les règles de compétence et de procédure applicables aux majorations de rente de vieillesse après enquête sont applicables aux allocations spéciales prévues par la présente loi.

Les demandes introduites dans un délai de trois mois à compter de la date de la publication de la présente loi sortent leurs effets le 1er janvier 1952.

Les demandes introduites après ce délai sortent leurs effets à partir du 1er du mois suivant celui au cours duquel elles sont introduites.

Les modalités du paiement des allocations spéciales sont fixées par le Roi.

Donné à Bruxelles, le 12 Novembre 1952.

Art. 6.

De regelen inzake bevoegdheid en procedure, geldende voor de ouderdomsrentetoeslag na onderzoek, zijn van toepassing op de bijzondere tegemoetkomingen bij deze wet bepaald.

De aanvragen ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de datum van bekendmaking van deze wet hebben uitwerking met ingang van 1 Januari 1952.

De aanvragen, na die termijn ingediend, hebben uitwerking met ingang van de eerste van de maand volgend op die van de indiening.

De modaliteiten van uitbetaling van de bijzondere tegemoetkomingen worden door de Koning bepaald.

Gegeven te Brussel, de 12e November 1952.

PAR LE ROI :
Le Ministre des Finances,

VAN 'S KONINGSWEGE :
De Minister van Financiën,

A.-E. JANSSEN.

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance
sociale,

De Minister van Arbeid en Sociale
Voorzorg,

G. VAN DEN DAELE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Finances, le 3 novembre 1952, d'une demande d'avis sur un projet de loi « autorisant la Caisse générale d'épargne et de retraite à mettre à la disposition de l'Etat une somme annuelle de 20 millions de francs au plus pendant une période de cinq ans, en vue de l'attribution d'une allocation spéciale à certains affiliés à la Caisse de retraite », a donné en sa séance du 7 novembre 1952 l'avis suivant :

I.

Tandis que l'article 1er du projet prévoit seulement des versements à effectuer par la Caisse générale d'épargne et de retraite pendant une période de cinq ans, l'article 2 n'indique aucune limite de temps pour l'octroi des allocations spéciales. Dès lors, un doute surgit au sujet de la durée de l'application des articles 2 et suivants du projet. Si l'intention du Gouvernement était de limiter l'octroi de l'allocation spéciale à une période de cinq ans, il y aurait lieu de l'énoncer en termes exprès.

II.

Le projet renvoie aux lois coordonnées relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

Ces renvois doivent être complétés, le Gouvernement ayant exprimé l'intention de rendre applicables aux allocations spéciales diverses dispositions relatives aux majorations de rente de vieillesse qui n'étaient pas visées dans le texte soumis au Conseil d'Etat.

Par ailleurs, certains renvois doivent être précisés afin de tenir compte des quelques différences qui existent entre l'allocation spéciale et la majoration de rente de vieillesse après enquête sur les ressources.

Le Conseil d'Etat propose, en conséquence, le texte suivant :

PROJET DE LOI AUTORISANT LA CAISSE GENERALE D'EPARGNE ET DE RETRAITE A METTRE A LA DISPOSITION DE L'ETAT UNE SOMME DE CENT MILLIONS DE FRANCS AU PLUS, PAYABLE EN CINQ ANNUTES, EN VUE DE L'ATTRIBUTION D'UNE ALLOCATION SPECIALE A CERTAINS AFFILIES A LA CAISSE DE RETRAITE.

BAUDOUIN

Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Finances et de Notre Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale,

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS :

Notre Ministre des Finances et Notre Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale sont chargés de présenter en Notre nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 3e November 1952 door de Minister van Financiën verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « waarbij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas er toe gemachtigd wordt gedurende een periode van vijf jaren een som van 20 miljoen frank ten hoogste jaarlijks ter beschikking te stellen van de Staat, met het oog op de toekenning van een speciale tegemoetkoming aan sommige aangeslotenen bij de Lijfrentekas », heeft ter zitting van 7 November 1952 het volgend advies gegeven :

I.

Terwijl in artikel 1 van het ontwerp alleen sprake is van stortingen welke de Algemene Spaar- en Lijfrentekas dient te verrichten gedurende een periode van vijf jaar, wordt in artikel 2 voor de uitkering van de bijzondere tegemoetkoming geen termijn aangegeven. Over de toepassingsduur van de artikelen 2 en volgende van het ontwerp bestaat dus enige twijfel. Wil de Regering de uitkering van de bijzondere tegemoetkoming tot een periode van vijf jaar beperken, dan zou zij dat uitdrukkelijk moeten verklaren.

II.

Het ontwerp verwijst naar de samengeordende wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood.

Deze verwijzingen moeten aangevuld worden, vermits de Regering voornemens is verscheidene bepalingen met betrekking tot de ouderdomsrentetoeslag, die in de aan de Raad van State voorgestelde tekst niet begrepen waren, op de speciale tegemoetkomingen toepasselijk te verklaren.

Voorts behoeven sommige verwijzingen een juistere omschrijving, om rekening te kunnen houden met enkele bestaande verschillen tussen de bijzondere tegemoetkoming en de ouderdomsrentetoeslag na onderzoek omtrent de bestaansmiddelen.

De Raad van State stelt dienvolgens de onderstaande tekst voor :

ONTWERP VAN WET WAARBIJ DE ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTOKAS ER TOE GEMACHTIGD WORDT, EEN SOM VAN TEN HOOGSTE HONDERD MILLIOEN FRANK, BETAALBAAR IN VIJF ANNUITETEN, TER BESCHIKKING VAN DE STAAT TE STELLEN MET HET OOG OP DE TOEKENNING VAN EEN BIJZONDERE TEGEMOETKOMING AAN SOMMIGE AANGESLOTENEN BIJ DE LIJFRENTOKAS.

BOUDEWIJN

Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën en van Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Financiën en Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg zijn gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Article premier.

Durant une période de cinq années, à dater du 1er janvier 1952, la Caisse générale d'épargne et de retraite est autorisée à prélever sur les réserves excédentaires de la Caisse de retraite une somme de cent millions de francs au plus, payable en cinq annuités, destinée à être mise à la disposition de l'Etat en vue du paiement de l'allocation spéciale visée à l'article 3 de la présente loi.

En cas d'insuffisance de l'excédent des réserves de la Caisse de retraite, la Caisse d'épargne mettra à la disposition de la Caisse de retraite les sommes complémentaires nécessaires, sans préjudice au maximum fixé par l'alinéa précédent.

Art. 2.

L'allocation spéciale est accordée aux personnes réunissant les conditions suivantes :

1° être nées après le 31 décembre 1865 et avant le 1er janvier 1880 et se trouver dans les conditions de nationalité et de résidence requises pour bénéficier de la majoration de rente de vieillesse après enquête par les lois coordonnées relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré ;

2° avoir, avant le 15 mai 1919, effectué six versements annuels au moins en application de l'article 40 de la loi du 16 mars 1865 ;

3° s'être constitué, avant le 15 mai 1919 et en application de l'article 40 précité, une rente annuelle de cent vingt francs au moins à 65 ans ;

4° ne pas jouir de ressources supérieures à celles qui permettent l'octroi de la majoration de rente de vieillesse, après enquête, aux personnes nées en 1880 et qui n'ont effectué aucun versement en application des lois coordonnées précitées, les ressources étant calculées conformément aux mêmes lois ;

5° ne pas se trouver dans les conditions d'exclusion énoncées à l'article 47 des lois coordonnées précitées, à l'exception du 5°, b, de cet article ;

6° ne pas bénéficier, même partiellement, à titre personnel ou dans le chef du conjoint, d'une majoration de rente de vieillesse ni d'un complément de pension accordé en exécution de l'article 5 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

Art. 3.

L'allocation spéciale annuelle est fixée à huit mille cinq cent cinquante francs pour les rentiers mariés du sexe masculin, à quatre mille six cents francs pour les rentiers célibataires, veufs, divorcés ou séparés de corps de l'un et l'autre sexe, et à quatre mille deux cent soixante-quinze francs pour les femmes mariées rentières dont le mari ne bénéficie par de l'allocation spéciale.

Si la limite des ressources fixée à l'article 43, alinéa 2, des lois coordonnées précitées est dépassée, le montant de l'allocation spéciale est réduit conformément aux règles et aux bases prévues à la date d'entrée en vigueur de la présente loi par les susdites lois coordonnées pour les personnes nées en 1880 et n'ayant effectué aucun versement en application de ces lois.

Le montant de l'allocation spéciale est diminué, le cas échéant, de celui de la majoration de rente de veuve.

Artikel één.

Gedurende een periode van vijf jaar ingaande op 1 Januari 1952 is de Algemene Spaar- en Lijfrentekas er toe gemachtigd een som van ten hoogste honderd miljoen frank, betaalbaar in vijf annuïteiten, af te nemen van de excedentaire reserves van de Lijfrentekas, welke bestemd is om ter beschikking te worden gesteld van de Staat met het oog op de uitkering van de bijzondere tegemoetkoming bepaald in artikel 3 van deze wet.

Bij ontoereikendheid van het excedent der reserves van de Lijfrentekas, zal de Spaarkas de nodige aanvullende sommen ter beschikking stellen van de Lijfrentekas, onverminderd het in het vorige lid gestelde maximum.

Art. 2.

De bijzondere tegemoetkoming wordt verleend aan de personen die de volgende voorwaarden vervullen :

1° geboren zijn na 31 December 1865 en vóór 1 Januari 1880 en voldoen aan de voorwaarden inzake nationaliteit en verblijf, in de samengeordende wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood gesteld om in aanmerking te komen voor ouderdomsrentetoeslag na onderzoek ;

2° vóór 15 Mei 1919 ten minste zes jaarlijkse stortingen gedaan hebben bij toepassing van artikel 40 der wet van 16 Maart 1865 ;

3° zich vóór 15 Mei 1919 en bij toepassing van voornoemd artikel 40 een jaarrente gevestigd hebben van ten minste honderd twintig frank op 65 jaar ;

4° geen hogere bestaansmiddelen genieten dan die welke het mogelijk maken de ouderdomsrentetoeslag na onderzoek te verlenen aan de personen, geboren in 1880, die geen enkele storting bij toepassing van voornoemde samengeordende wetten hebben gedaan, met dien verstande dat de bestaansmiddelen overeenkomstig diezelfde wetten worden berekend ;

5° niet verkeren in een van de voorwaarden tot uitsluiting, opgesomd in artikel 47 van voornoemde samengeordende wetten, met uitzondering van 5°, b, van dit artikel ;

6° niet, zelfs maar gedeeltelijk, het genot hebben, hetzij persoonlijk, hetzij in hoofde van zijn echtgenoot, van een ouderdomsrentetoeslag of van een aanvullend pensioen, verleend ter uitvoering van artikel 5 van de besluitwet van 28 December 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Art. 3.

De jaarlijkse bijzondere tegemoetkoming wordt bepaald op acht duizend vijfhonderd vijftig frank voor de gehuwde mannelijke rentetrekken, op vier duizend zeshonderd frank voor de mannelijke en vrouwelijke rentetrekken, die ongehuwd, weduwnaar, uit de echt dan wel van tafel en bed gescheiden zijn, en op vier duizend tweehonderd vijf en zeventig frank voor de gehuwde vrouwelijke rentetrekken, wier echtgenoot de bijzondere tegemoetkoming niet geniet.

Indien de grens van de bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 43, tweede lid, van voornoemde samengeordende wetten overschreden is, wordt het bedrag van de bijzondere tegemoetkoming verminderd overeenkomstig de regelen en de grondslagen die op de datum van inwerkingtreding van de tegenwoordige wet in voornoemde samengeordende wetten zijn vastgesteld voor de personen, geboren in 1880, die geen enkele storting bij toepassing van deze wetten hebben gedaan.

Het bedrag van de bijzondere tegemoetkoming wordt, bij voorkomend geval, verminderd met het bedrag van de weduwe-rentetoeslag.

Art. 4.

Les héritiers et ayants cause du bénéficiaire de l'allocation spéciale n'ont aucun droit aux allocations échues et non payées au décès du bénéficiaire.

Art. 5.

Les règles établies pour les majorations de rente de vieillesse par les articles 31, alinéa 1er, 32, alinéa 2, 36, 51 et 79 des lois coordonnées précitées sont applicables aux allocations spéciales prévues par la présente loi.

Art. 6.

Les règles de compétence et de procédure applicables aux majorations de rente de vieillesse après enquête sont applicables aux allocations spéciales prévues par la présente loi.

Les demandes introduites dans un délai de trois mois à compter de la date de la publication de la présente loi sortent leurs effets le 1er janvier 1952.

Les demandes introduites après ce délai sortent leurs effets à partir du 1er du mois suivant celui au cours duquel elles sont introduites.

Les modalités du paiement des allocations spéciales sont fixées par le Roi.

Donné à _____, le _____

PAR LE ROI :
Le Ministre des Finances,

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale,

La chambre était composée de :

MM. J. SUETENS, premier président du Conseil d'Etat, président ;
M. SOMERHAUSEN et G. VAN BUNNEN, conseillers d'Etat ;
P. COART-FRESART et P. ANSIAUX, assesseurs de la section de législation ;
G. PIQUET, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. SUETENS.

Le Greffier, — De Griffier,
(signé) G. PIQUET.

Pour expédition délivrée à M. le Ministre des Finances.

Le 8 novembre 1952.

Le Greffier du Conseil d'Etat,

R. DECKMYN.

Art. 4.

De erfgenamen en rechtverkrijgenden van de rechthebbende op de bijzondere tegemoetkoming hebben generlei aanspraak op de bij het overlijden van de rechthebbende vervallen en nog niet uitgekeerde tegemoetkomingen.

Art. 5.

De regelen inzake ouderdomsrentetoeslag in de artikelen 31, eerste lid, 32, tweede lid, 36, 51 en 79 van voornoemde samengeordende wetten neergelegd, zijn van toepassing op de bijzondere tegemoetkomingen, bij deze wet bepaald.

Art. 6.

De regelen inzake bevoegdheid en procedure, geldende voor de ouderdomsrentetoeslag na onderzoek, zijn van toepassing op de bijzondere tegemoetkomingen bij deze wet bepaald.

De aanvragen ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de datum van bekendmaking van deze wet hebben uitwerking met ingang van 1 Januari 1952.

De aanvragen, na die termijn ingediend, hebben uitwerking met ingang van de eerste van de maand volgend op die van de indiening.

De modaliteiten van uitbetaling van de bijzondere tegemoetkomingen worden door de Koning bepaald.

Gegeven te _____, de _____

VAN 'S KONINGSWEGE :
De Minister van Financiën,

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

De kamer was samengesteld uit de :

HH. J. SUETENS, eerste-voorzitter van de Raad van State, voorzitter ;
M. SOMERHAUSEN en G. VAN BUNNEN, raadsheren van State ;
P. COART-FRESART en P. ANSIAUX, bijzitters van de afdeling wetgeving ;
G. PIQUET, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. SUETENS.

Le Président, — De Voorzitter,
(getekend) J. SUETENS.

Voor uitgifte afgeleverd aan de H. Minister van Financiën.

De 8e November 1952.

De Griffier van de Raad van State,

(M)

(N° 19)

SENAT DE BÉLGIQUE

SESSION DE 1952-1953

SEANCE DU 12 NOVEMBRE 1952

Projet de loi autorisant la Caisse générale d'Epargne et de Retraite à mettre à la disposition de l'Etat une somme de cent millions de francs au plus, payable en cinq annuités, en vue de l'attribution d'une allocation spéciale à certains affiliés à la Caisse de Retraite.

ERRATUM

A la page 6 il y a lieu de faire précéder de la mention : "Art. 4" le dernier alinéa du texte de l'article 3, libellé comme suit :

"Les héritiers et ayants cause des bénéficiaires de.....".

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1952-1953

VERGADERING VAN 12 NOVEMBER 1952

Wetsontwerp waarbij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas er toe gemachtigd wordt, een som van ten hoogste honderd millioen frank, betaalbaar in vijf annuïteiten, ter beschikking van de Staat te stellen, met het oog op de toekenning van een bijzondere tegemoetkoming aan sommige aangesloten bij de Lijfrentekas.

ERRATUM

Op bladzijde 6 dient de laatste alinea van de tekst van artikel 3, die luidt als volgt :

"De erfgenamen en rechtverkrijgenden van de", voorafgegaan door de vermelding : "Art. 4".